

opmærksom paa, at der i forrige Sæsson fremkom et Forslag fra Ministeren om, at de skulde bestyre de Fattiges Kasse, og at jeg antog, at dette var gjort for at skaffe dem, om jeg saa maa sige, Noget at bestille, som Folk omkring i Landet kunne tage og føle paa, og som ialtsald kunde siges at give dem Noget at bestille. Dertil svarede den ærede Minister, at det i Loven om de „Fattiges Kasse“ ligefrem var forudsat, at Bestyrelsen deraf skulde gaae over til Menighedsraadene, og at Rigsdagen kun foreløbig i saa Henseende havde taget en anden Bestemmelse, saa at han maatte ansee det for vigtigt, hvis han ikke var fremkommen med det nævnte Forslag. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Minister bruger Udtrykket „Rigsdagen,“ men dersom han siger Landstthinget har stillet sig saa og saaledes, da har han Ret. Jeg trøster mig til at bevise, at Folkethinget har givet ham et Fingerpeg, da Loven om de Fattiges Kasse var til Forhandling her, som det forekommer mig maatte være en Advarsel for ham med Hensyn til det senere forelagte Lovforslag. Da Loven kom herind fra Landstthinget, gjorde jeg opmærksom paa, at der stod i Tittlen „Fri kirkelig Understøttelse,“ men Folkethinget bortstemte Ordet „kirkelig,“ saaat den kun kom til at hedde „fri Understøttelse.“ Der stod i en af Paragrapherne, at Bestyrelsen skulde forestaaes af Præsten og 2 Medlemmer af Menigheden, men Folkethinget udfjød denne Bestemmelse om Præsterne og bestemte, at det skulde være 3 valgte Medlemmer. Der stod i Lovudkastet, at det var Menigheden, der skulde vælge dem, men Folkethinget forandrede Ordet „Menighed“ til „Sogneboere.“ Folkethinget udvissede med temmelig stor Majoritet Alt, hvad der i Lovudkastet, da det kom herind i Thinget, havde Præg af kirkelig Charakter, og forandrede det til reen borgerlig Charakter. Dette skete efter Forslag af 2 af Thingets geistlige Medlemmer i Forening med mig; altsaa ogsaa der har jeg viist, at jeg kan samvirke med Præsterne. Jeg kan saaledes ikke see, at det er rigtigt, naar det siges, at „Rigsdagen“ har vedtaget den nævnte Lov under den Forudsætning, at Bestyrelsen af de Fat-

tiges Kasse skulde gaae over til Menighedsraadene, det kan kun gjælde om Landstthinget.

Med Hensyn til Menighedsraadene skal jeg endnu kun gjøre den Bemærkning, at naar man her i disse Dage har udtalt stor Frygt for Kirketugten, saa er der i det Circulaire, som Cultusministeren har udsendt angaaende Dannelsen af disse Menighedsraad, et mærkeligt Fingerpeg i denne Henseende. Det hedder i dette Circulaire, at da borgerlig Evang nu er faldet bort i kirkelige Sager, saa er Kirketugtens Oplivelse og Gjenoptagelse saa meget mere nødvendig; den borgerlige Evang er ingenlunde bortfalden, for at der ingen Evang skulde være, men man maa saa vende tilbage til igjen at oplive den næsten forsvundne Kirketugt. Til Slutning ansøres som Handlinger, hvorfra Menighedsraadene endog kunne komme til at udelukke Menighedens Medlemmer, Nadverens Sacramente, ja de kunne endog udelukke dem fra Kirkens Samsund, altsaa seer man, at hvilken Vei man end gaaer, saa staaer det samme Spørgelse, Kirketugten, lige stærkt for os. Jeg finder nu, at Kirketugten er paa sit rette Sted i et kirkeligt, men ikke i et folkekirkeligt Samsund; ogsaa her maa jeg gjøre gjældende, at Folketirken er et verdsligt Begreb.

Den ærede Minister kunde ikke lide, at jeg gjentagne Gange talte om at understøttes af Staten, han gjorde et Par Bemærkninger, at ogsaa her kom jeg til Bengene, men ere ikke mange af de senere Talere komne ind paa det samme Spørgsmaal? Trænger det sig ikke uvilkaarlig paa os, at den, til hvem Folketirken siger: Du skal yde disse Bidrag i den og den Form til Geistlighedens Underhold, maa ikke mod sin Villie kunne skydes ud af det folkekirkelige Samsund? Vil man begrænde sig, vil man stille reent kirkelige Former op, og sige: den, der ikke bøier sig derunder, skal udflydes, saa skal man opgive den Understøttelse, som Folketirken har af Staten, og Staten igjen af enhver Statsborger; saalænge man vil beholde den, kan man efter min Mening ikke være berettiget til at sige: Dig stode vi ud, Du maa ikke være i Kirken. Jeg har ikke kunnet Andet end gjøre opmærksom herpaa, da